

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

17 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Bobu Petru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui,

*Antonovici Dumitru xxxx, născut la xxxxx,
originar din xxxxxx, domiciliat în xxxxxx*

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 05.01.2001 – 10.02.2006;

Instanța de apel: 09.10.2018 - 06.02.2019;

Instanța de recurs: 19.04.2019 – 18.06.2019;

Instanța de apel: 31.07.2019 - 22.09.2020;

Instanța de recurs: 21.12.2020 – 17.03.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 10 februarie 2006:

Antonovici Dumitru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza următoarelor norme:

- art. 327 alin. (2) lit. a) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe termen de 5 ani;
- art. 361 alin. (2) lit. a), b) Cod penal la 1 an închisoare;
- art. 326 alin. (2) lit. a), b), c) Cod penal la 3 ani închisoare;
- art. 332 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe termen de 2 ani.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni, prin cumularea parțială a acestora, de 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe termen de 5 ani.

Miller Rei Boris a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza următoarelor norme:

- art. 326 alin. (2) lit. a, b, Cod penal la 3 ani închisoare;- art. 361 alin. (2) lit. a), b) Cod penal la 1 an închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni, prin cumularea parțială a acestora, de 3 ani 6 luni închisoare.

În baza art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, stabilindu-i lui Miller Rei Boris termen de probă de 1 an, anulând măsura preventive – obligarea de nepărăsire a localității.

S-au achitat în baza art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii inculpații Antonovici Dumitru pe învinuirea înaintată pe art. 189/3 alin. (2) Cod penal (în redacția anului 1961) și Miller Rei pe învinuirea înaintată pe art. 5, art. 17, 189/3 alin. (2) Cod penal (în redacția anului 1961.)

S-a încasat de la Antonovici Dumitru în beneficiul statului 3700 dolari SUA ca bunuri dobândite ilicit.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat că, Antonovici Dumitru, în perioada de timp 1993-1995, exercitând funcția de șef al Arhivei Republicane a Actelor de Stare Civilă și fiind persoană cu funcții de răspundere, având acces în locurile de păstrare ale imprimatelor certificatelor de naștere și, fiind responsabil de evidenta, păstrarea și folosirea exactă a lor, conform obligațiilor de serviciu, având scopul vânzării ilegale, a sustras pe ascuns documentele oficiale - 653 imprimare ale certificatelor de naștere, seria xxx și nr. xxxxx-xxxxx; xxxxx-xxxxx; xxxxx-xxxxx; xxxxx-xxxxx; xxxxx-xxxxx; xxxxx-xxxxx; xxxxx-xxxxx; xxxxx-xxxxx; xxxxx-xxxxx; xxxxx-xxxxx; xxxxx-xxxxx; xxxxx-xxxxx; xxxxx-xxxxx; xxxxx-xxxxx, cauzând astfel daune considerabile intereselor publice, prin discreditarea organelor de stat.

Tot el, în luna decembrie 1994, aflându-se în localul Arhivei nominalizate de pe str. 31 August 82, mun. Chișinău, intenționat, folosind atribuțiile sale contrar obligațiilor de serviciu, a întocmit și eliberat nelegitim lui Botnari N. certificatul de naștere seria xxx nr. xxxxx, în care a introdus intenționat date false precum că mama ultimului Botnari M. este evreică de naționalitate, iar însuși certificatul, ar fi fost eliberat la 10 noiembrie 1988.

Tot el, în aceeași perioadă de timp, aflându-se la domiciliul său de pe str. xxxxxx, a întocmit un document oficial de importanță deosebită - certificatul de naștere seria xxx nr. xxxxx a persoanei cu nume fictiv - Berenștein I. cu scopul de a-l vinde unei persoane necunoscute, pe imprimatul căruia a executat înscrieri intenționat false precum că persoana s-a născut la 9 octombrie 1974, în mun. Chișinău și însuși certificatul a fost eliberat la 16 mai 1985 de OSC Chișinău.

În aceeași perioadă la domiciliu, Antonovici Dumitru a întocmit certificatul de naștere seria xxxx nr. xxxx a persoanei cu nume fictiv - Parcher N.

cu scop de a-l vinde, pe imprimatul căruia a executat înscrieri intenționat false precum că persoana numită s-a născut la 16 august 1972 în or. Soroca, iar certificatul a fost eliberat la 16 august 1986 de către OSC Soroca.

Tot el, exercitând funcția de arhivist principal în Arhiva Națională al Republicii Moldova, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Miller Rei Boris în perioada de timp martie-septembrie 1998, a primit de la Spataru Iu. 3700 dolari SUA (ce constituiau 1800 lei) pentru întocmirea unor documente oficiale false și în scopul de a-i face pe persoanele neidentificate cu funcții de răspundere ai Arhivei Republicane a Actelor Stării Civile și secției Pașapoarte și Vize ale CPS Râșcani, mun. Chișinău, asupra cărora ei aveau influența, să întocmească și să elibereze un șir de documente, precum, că Spataru Iu. și mama lui – Bilitei L., sunt de naționalitate evrei. Pentru realizarea scopului criminal, în prima jumătate a lunii martie 1998, aflându-se în Arhiva Națională de pe str. Asachi, 67B din Chișinău, Antonovici D. a înscris în cartea de înregistrare a Actelor de naștere pe anii 1984-1991, date intenționat false, precum, că Grosu T. - tatăl lui Bilitei L., s-a căsătorit în Tighina la 10 octombrie 1923 cu Șlenghel M., evreică de naționalitate, iar la 23 martie 1998, în baza acestor înscrieri false a întocmit și a eliberat lui Spataru Iu. certificatul de arhivă nr. xxxxxx, în care a indicat date vădit false, precum, că Grosu T. s-a căsătorit la 10 octombrie 1993 în Tighina cu Șlenghel M., evreică de naționalitate. În aprilie 1998, Antonovici D., acționând împreună cu Miller Rei Boris, au întocmit un document oficial fals de importanță deosebită - certificatul de naștere seria xxxx nr. xxxx pe numele Grosu (Bilitei) L. pe imprimatul căruia au înscris date vădit false, precum, că mama acesteia este Grosu M., evreică de naționalitate, apoi l-au transmis lui Spataru Iu. conform înțelegerii convenite cu el în prealabil. Primind banii și întocmind actele oficiale false enumerate, sub influența lui Antonovici Dumitru și Miller Rei Boris, care acționau de comun acord, persoanele neidentificate cu funcții de răspundere au întocmit și au eliberat certificat de naștere nr. xxxx xxxxx din 7 septembrie 1998 pe numele lui Grosu (Bilitei) L., au efectuat modificări în Centrul de Evidență și Documentare a Populației (registru), în care au indicat date vădit false precum că Spataru Iu. și Bilitei L. sunt de apartenență etnică - evrei.

3. Sentința primei instanțe, la data de 05.10.2018 a fost atacată cu apel de către avocatul Bobu Petru în numele inculpatului Antonovici Dumitru, care a solicitat repunerea în termen, admiterea apelului și casarea parțială a sentinței Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 10.02.2006 cu achitarea inculpatului în temeiul art. 390 alin. (1) Cod de procedură penală în redacția legii din anul 2002.

În motivarea cerințelor sale, apelantul a invocat că:

- faptele social-prejudiciabile au fost săvârșite în perioada anilor 1993-1999, în actele de învinuire, în special în rechizitoriu acțiunile lui Dumitru Antonovici fiind încadrate în art. art. 184 alin. (2), 188¹ alin. (2), 189 alin. (1), 189³ alin. (2),

209 alin. (2) Cod penal în redacția Legii din 1961, iar deoarece judecarea cauzei a avut loc și sentința a fost pronunțată după abrogarea Codului Penal adoptat la 24 martie 1961, sub imperiul Codului penal, adoptat pe 18 aprilie 2002 în vigoare din 12 iunie 2003 la caz au fost aplicate prevederile art. 10 din același Cod cu efectul retroactiv al Legii penale, însă în sentința pronunțată, instanța a indicat că s-a luat în considerație „efectul retroactiv al Legii (art. 10 Cod penal)”, fără a face referire la lege sau cod, or, faptele social prejudiciabile au fost săvârșite sub incidența Codului penal din 1961;

- în sentință nu este indicat în redacția cărui Cod penal (1961 ori 2002) î-și au sediul normele de drept, în conformitate cu care a fost efectuată încadrarea juridică a faptelor, ca acestea să întrunească calitățile infracțiunilor, așa cum este definită în art.14 Cod penal în redacția Legii din 2002, astfel, instanța de judecată nu a soluționat chestiunea prevăzută la art. 385 alin. (1) și alin. (3) Cod de procedură penală în redacția Legii din 2003, în sentință nefiind indicat de care anume lege sunt prevăzute infracțiunile pentru săvârșirea cărora a fost condamnat Antonovici Dumitru;

- la adoptarea sentinței n-au fost respectate rigorile stabilite de art.394 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală în redacția Legii din 2003, în acest act lipsind încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului;

- inculpatul nu a participat în ședință de judecată la data pronunțării sentinței respectiv instanța urma să expedieze în adresa inculpatului și apărătorului acestuia sentința redactată;

- că a făcut cunoștință cu sentința la data de 18.09.2018 motiv din care solicită repunerea în termen;

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2020, apelul declarat de către avocatul Bobu Petru în numele inculpatului Antonovici Dumitru, împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, a fost respins ca fiind depus peste termen.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, conform datelor din materialele dosarului, sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 10 februarie 2006 a fost pronunțată public la aceeași dată (f.d. 373-377, vol. I), la materialele cauzei lipsind careva date privind recepționarea acesteia de către inculpatul Antonovici Dumitru.

La fel, potrivit materialelor cauzei penale, instanța de apel a constatat că sentința în cauză a fost contestată de către inculpatul Miller Rei Boris, ultimul înaintând la data de 25.10.2006 o cerere în acest sens, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20.12.2006, apelul înaintat a fost respins ca nefondat fiind menținută în vigoare sentința primei instanțe (f.d.391-393 Vol. II).

În aceeași ordine de idei, se reține că sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău a fost luată spre executare la data de 25.07.2006, fapt confirmat prin

înștiințarea Oficiului de executare Râșcani mun. Chișinău din 28.09.2006 adresată în adresa instanței de fond (f.d.396 Vol. II).

Cu referire la argumentele expuse de către apelant, instanța de apel a notat că, avocatul Bobu Petru, deși, a făcut cunoștință cu sentința Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 10.02.2006 inițial la 02.05.2028 și ulterior la data de 18.09.2018, fapt confirmat prin semnătura ultimului din cererea de la f.d.400 Vol. II, a înaintat cerere de apel doar la data de 05.10.2018, depășind astfel termenul de 15 zile acordat pentru atacarea sentinței cu apel stipulat de normele sus enunțate.

În acest sens, instanța de apel a evidențiat că, repunerea în termen a apelului reprezintă mijlocul procesual prin care titularul dreptului la apel, care nu a putut declara apel din cauze independente de voința lui, este repus în dreptul de care fusese decăzut după expirarea termenului de apel.

Subsecvent, instanța de apel a indicat că, deși de către avocatul Bobu Petru în interesele inculpatului Antonovici Dumitru a fost solicitată repunerea în termen a cererii de apel înaintate, nu au fost prezentate careva motive plauzibile ce ar confirma faptul că întârzierea a fost determinată din motive întemeiate, cu atât mai mult că una din condițiile cumulative de repunere în termen a cererii de apel este ca apelul să fie declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei, acest termen fiind depășit extrem de mult.

Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Bobu Petru în numele inculpatului Antonovici Dumitru, prin care invocând incidența pct. 6, alin. (1) a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2020, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanța de apel într-un alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor sale, recurentul a invocat că:

- respingerea apelului se axează pe două constatări, ce se exclud reciproc: **1)** acesta a fost declarat peste termenul de 15 zile, de când apărătorul a luat cunoștință cu sentința, **2)** apelul a fost declarat peste termenul de 15 zile de la data începerii executării. Or, dacă apelul a fost declarat peste termenul prevăzut de art. 402 Cod procedură penală, nu a fost constată necesitatea trimiterii și la art. 404 din același Cod;

- caracterul contradictoriu, dar și indicarea anului 2028 afectează calitatea deciziei ca act de dispoziție judecătorească;

- felul în care este formulată prima constatare - „*avocatul Bobu Petru deși a făcut cunoștință cu sentința inițial la 02.05.2028 și ulterior la data de 18.09.2018 iar a înaintat cererea de apel doar la data de 02.10.2018...*”, nu reclamă concluzia că a fost depășit termenul de 15 zile, stabilit de art. 402 Cod procedură penală. Or, instanța de apel nu a stipulat că anume 05 mai 2028, este ziua de la care începe a curge termenul respectiv, valabilă rămânând data de 18 septembrie 2018;

- cu sentința în cauză a luat cunoștință pe 18 septembrie 2018, iar pe 02 mai 2018 a reușit să studieze doar un volum, după ce angajatul arhivei a declarat că se grăbește la altă „arhivă”. Deși pe cerere a semnat că a luat cunoștință cu materialele cauzei, a făcut acest lucru la solicitarea angajatului arhivei, „să nu se uite”, executând o procedură standard, imediat ce i-a fost oferit dosarul. Și apoi, pe cerere nu a indicat ambele volume;

- referitor la aspectul executării pedepsei, urmează a fi menționat că executarea pedepsei, în sensul investit de către instanța de apel, n-a început. Or, în primul rând, acest lucru nu începe de la data, când sentința a fost luată spre executare de Oficiul respectiv. Iar în al doilea rând și principalul - potrivit art. 1 din Legea nr. 204-XVI din 06 iulie 2006 (în vigoare la timpul respectiv), sistemul de executare silită avea drept scop executarea silită a sentințelor (neprivative de libertate), precum și pct. 9 din Regulamentul Departamentului de executare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 312 din 15 martie 2002 (de asemenea în vigoare la timpul respectiv), prevedea că această instituție, prin subdiviziunile sale teritoriale - Oficiile de executare, asigură executarea silită a documentelor executorii, eliberate în baza hotărârilor judecătorești penale.

- astfel, Oficiul respectiv din sec. Râșcani, mun. Chișinău, unde a fost expediată sentința în privința lui Antonovici Dumitru, condamnat la 5 ani închisoare, nu era abilitat cu atribuții de executare a pedepsei privative de libertate;

- în conformitate cu art. 195 din Codul de executare, executarea pedepsei cu închisoare este asigurată de către penitenciare, aceasta, potrivit art. 200 din același Cod, începând cu primirea condamnatului în penitenciar. Astfel, prevederile art. 404 alin. (1) Cod procedură penală nu sânt aplicabile;

- un alt motiv de repunere în termen de declarare a apelului, constă în aceea că inculpatului nu i-a fost expediată copia de pe sentință.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 din Codul de procedură penală.

Din conținutul recursului declarat de avocat, se reține că recurentul invocă temeiul pentru recurs stipulat la pct. 6) alin. (1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de

apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În acest sens, Colegiul penal atestă că, recurentul în recursul declarat sub aspectul cazurilor de recurs menționate, critică decizia instanței de apel în privința soluției de respingere a apelului declarat, ca fiind depus peste termen.

Colegiul penal, lecturând materialele cauzei constată că sentința Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 10 februarie 2006, a fost pronunțată public la aceeași dată (f.d. 373-377, vol. I).

În continuare, Colegiul penal atestă că recurentul a făcut cunoștință cu materialele cauzei la data de 02.05.2018, moment din care a cunoscut cu certitudine despre existența sentinței de condamnare în privința inculpatului Antonovici Dumitru, fapt confirmat prin semnătura sa (f.d. 400, vol. II), însă în lipsa unor motive justificative, a depus apelul la data de 03.10.2018 (conform ștampilei Oficiului Poștal (f.d. 406, Vol. II), și astfel, instanța de apel corect considerat că acesta a omis termenul de 15 zile de declarare a apelului, stabilit de art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală.

În acest context, argumentul recurentului precum că *„cu sentința în cauză a luat cunoștință pe 18 septembrie 2018, iar pe 02 mai 2018 a reușit să studieze doar un volum, după ce angajatul arhivei a declarat că se grăbește la altă „arhivă”*. Deși pe cerere a semnat că a luat cunoștință cu materialele cauzei, a făcut acest lucru la solicitarea angajatului arhivei, *„să nu se uite”, executând o procedură standard, imediat ce i-a fost oferit dosarul. Și apoi, pe cerere nu a indicat ambele volume”* este unul neîntemeiat, or, recurentul nici la judecarea cauzei penale în ordine de apel, nici în cererea de recurs depusă împotriva deciziei instanței de apel nu a invocat careva motive plauzibile ce ar justifica omiterea termenului de atac.

Astfel, cu referire la argumentele recurentului enunțate în pct. 6 a prezentei decizii, Colegiul penal conchide că acestea sunt neîntemeiate și nu pot fi acceptate, or instanța de apel corect a motivat soluția de respingere a apelului declarat ca fiind depus peste termen, ținând cont în deplină măsură de prevederile art. 402-404 Cod de procedură penală, soluția pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, luând în considerare și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu aspectele invocate de recurent și cu prevederile art. 413-417, 427 alin. (1) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a hotărârii atacate nu s-au identificat de instanța de recurs ordinar.

Subsecvent, Colegiul penal, consideră necesar de a invoca și practica CtEDO, care în hotărâre sa pronunțată în cauza Ponomariov vs Ucraina (03 aprilie 2008) Curtea Europeană a notat că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe noi descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul

securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

De asemenea, Colegiul penal reține și jurisprudența CtEDO în hotărârea pronunțată în cauza *Bodiu vs. Republica Moldova* din 18 iunie 2019 (cererea nr. 7516/10), în care Curtea a statuat că admiterea cererii, prin care se contestă o hotărâre judecătorească, după o perioadă de timp considerabilă și în absența oricărei explicații plauzibile cu privire la motivul pentru care partea s-a aflat în imposibilitate de a se adresa mai devreme, s-a soldat cu ignorarea unui întreg proces judiciar, și în consecință s-a constatat încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6§1 CEDO.

Totodată, cu referire la argumentul expus de recurent, precum că *„caracterul contradictoriu, dar și indicarea anului 2028 afectează calitatea deciziei ca act de dispoziție judecătorească”*, Colegiul penal îl apreciază drept unul neîntemeiat, or, reieșind din contextul deciziei instanței de apel se atestă cu certitudine că, la redactarea deciziei instanței de apel s-a strecurat o eroare mecanică, care nu afectează fondul și legalitatea deciziei atacate, ordine în care critica invocată de recurent în acest aspect, nu poate duce la casarea deciziei instanței de apel, or, eroarea în cauză nu cade sub incidența a niciunui din temeiurile de recurs din cele stipulate la art. 427 Cod de procedură penală.

Sub aspectul argumentului invocat de recurent, precum că *„referitor la aspectul executării pedepsei, urmează a fi menționat că executarea pedepsei, în sensul investit de către instanța de apel, n-a început. Or, în primul rând, acest lucru nu începe de la data, când sentința a fost luată spre executare de Oficiul respectiv. Iar în al doilea rând și principalul - potrivit art. 1 din Legea nr. 204-XVI din 06 iulie 2006 (în vigoare la timpul respectiv), sistemul de executare silită avea drept scop executarea silită a sentințelor (nepriative de libertate), precum și pct. 9 din Regulamentul Departamentului de executare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 312 din 15 martie 2002 (de asemenea în vigoare la timpul respectiv), prevedea că această instituție, prin subdiviziunile sale teritoriale - Oficiile de executare, asigură executarea silită a documentelor executorii, eliberate în baza hotărârilor judecătorești penale.”* Colegiul penal, consideră necesar de a menționa că aceste sunt inadmisibile, constituind o interpretare subiectivă a recurentului, deoarece conform deciziei instanței de apel și materialelor cauzei, sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău a fost luată spre executare la data de 25.07.2006, fapt confirmat prin înștiințarea Oficiului de executare Râșcani mun. Chișinău din 28.09.2006 adresată în adresa instanței de fond (f.d.396 Vol. II).

Coroborând considerentele expuse supra, Colegiul penal consideră corecte concluziile instanței de apel referitoare la respingerea apelului declarat de către avocatul Bobu Petru în numele inculpatului ca fiind depus peste termen, concluzii pe care Colegiul penal, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza

„Albert vs. România” din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, Colegiul penal consideră concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa fiind juste, lipsind temeiuri de fapt și de drept care ar genera intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel, recursul urmând a fi declarat inadmisibil ca vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Bobu Petru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui *Antonovici Dumitru xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **29 aprilie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda